

SPRINGFIELD, MASSACHUSETTS
MAY 1960

Ms 1/VIII St.31

9 listov.

BAROVANJE GOSPODI DOKTORI

PUFF Rudolf Gustav.

Ustav, 1948. godine, 1. izdanje, 1. izdanje, 1. izdanje

Prof. Rudolf Gustav.

lus 598

8 12.10.1978/2249

DAROVANJE GOSPODI DOKTORI

Čladičnemu Majerski zemle pricu Gospodu

D^{tor} RUDOLF GUSTAV PUFF

darovali

njegovi slovenski učenci.

Dobra vola k' Tebi se podamo

O prijazni učenihi Ti naš

K'deli čimo it' pa kod nesnane

Ti nam sam to svetlo luč' k'oj das

O Te prosimo nam pomoč' podeli

Radi lomo k'oj s'li no veseli.

Ms 1/viii. K. 21

N 1053/242

Radovedno sliši te želenje
Vrazi nam ti pravi pot
Daj nam tvoje ti vsigdar smilenje
Od nas tiraš teš'kocō' porsod
Lehke te ti našo naprejšotje
Friško nam prinese dela cvetja.

Glih kak verinar rože si savadi,

U' svoč enojno' credi vragič'

Sujimi vselit' vospoda v'rači:

Tak mi tud' sedito den' ne neč'

Ah da te ti hitil Slovenec prosil

Violico p'igro sdignol' k' nesi.

Pridi k'nam tak mi gorč' želimo

U' vsot' stiski, ja ne hodi mimo

Frško bō' te našo z'mlino dle

Frško cvile te vsigdar visle.

M. Golob

Professori veronavnikov.

Nidoko vnceni častissi Gospod!

Ja saha bi mi tak vesraki bi petali
V nadem lili tak caplivo vsi se čali
Badi bodte i veseli moji brasi
I radujte se kak prav slovenska mati

Mamo enga, ker kak nagónat senca
Ako nam i vroče jazno ohladi
Take a vi'atla Samega Slovenca.
Ja sa k njemu naš' troj slavski pibši
Ah, da htel bi nam n srce vs orbiti
Se kak do ci oca goroset Slav n w
Ino nam va' pibšitko priskociti
Čeme bi mi edigot naš' porci t.

Vjim' C Slavní! čemo se vsigar srečiti

Ah. le Cri nam bi hlti podeliti

Srečo milost, ako nle mi vredni smo.

Prijatelno či so vsi li našo celo

Radost neisrečna nas obvenči le

I' podnesli bomo mi vsigdar vedelo

Jakost truda velto i nesreče vse

Az se gode se serčnost ou nas vuzgata

Te nas nade sapustila pevška moč

Enkrat boce nam lep, lva sad padalo

Lubav veksó v nasem serci vuzgajoc

Čutenje k' novemu letu !

M. Golob

Se pa je eno leto dočelo
V nepresečno morje večnosti
Dridke na vsele cure vselo
Izvolaj nedostupni žetnosti
Vsi smo čutili, vsi smo radi vžili
Kaj nam dobrega prineslo je
No če smo ga v nesreči bili
Pač je svo hitro rešilo vse

At pa nove dežaj negrišno sija
V neodkritem oblacili nam
Žalost i veselje v skupnavija
Vnepragledni pridočnosti sam
Kaj bi dalo, dobro ali hudo
To nevidne slepi luč je mi
Že tako nam navala čude gruča
Že tako žalostu se bomo vsi

Ah. le sreče močne korenike
 Si mi nas pozani lubo i ai
 Nasb nam ploti crage vnečmi te
 Sprami vradosti veseli uai.

Da ostali bi nam prijatni
 Tak so dosdai biti vsaki čas
 Ino vu lnbemi neprisetni
 Vižali bi nepodvucne nas.

Vi pa moji vsi slovenski brati
 Neodstopite proč od vaših del.
 Bistvo prste nam naprejeuvati
 Prste nas segrune biti vsel.
 Tak te dobli, kaj je vam želsti
 Vase moje naj ti lipsi sad
 Ino bote v šolem novem leti
 Tak veselje meli vsakokrat.

Na moje slovenske brate

Gor-Slovenci!

Lv. Golob

Gor Slovenci! nebo se nam dopre
Dano sladke radosti sa nas
Kero se s močnim srebrom podpre
Kam bi mogli hiteti vsaki čas.
Kero nam Slovencev se prikaže
Simo nam - si čul Slovenski brat
Neizbrojno nam dobrot podaže
Ali resen - la ja v des' rad?

Kraj je tolo nebo li me baroš
Gde je toli glasoviti kraj
Dce nam li tak slo veslice salas
Gde ja gde je on vesli raj?

Si ga vrokah mas' le prav pomisli
 Si ja v njega stopiš, či le čiš
 Da do nas do^{samo} tisti pristi
 Keri njega vredni so — doni ved'.

Da pa prav si bratec odgovorim
 No pokazem se ti tisti raj.
 Ino laži noter ne natorim
 Tak čem sraven si povedat daj.
 Vedo, kero vijolično cvetlje
 Vam podaja slo'vjanóm vsigdar
 Tolo je ja našo naprej vse tje
 Kero bliska kak en sunčni žar

Toto uste mi, je nebo našo
Kero nam veselja sello da
V sloo hodmo brati mi na pašo
Toto sa nas friško cvešje ma
Ah — kaj sačnem nore jas berbrati
Se isvidat s našim veseljo'm
Lehko hili ono se saprati
Lehko s'rnsi nebo večni grom

Tak viteško brati se bojite
Sa naj jaksšino drag vam dar
Lepa si ga kinčte — pa ne vujte
Rože si sadate kak verbnar.
Ono de ja močno sploh ostalo
Či junáčko se na brambo šli
Sud ucénikom de kaj valalo
Či se slavsko moc pokasat hlli.

Ja pohožte, kaj ste bili vredni
Nasledniki jakih Slavov bit
Ker v serčnosti so bili predni
Sreih rod na veki je častit.

Ja Slovencov rod je pres številat
Gdo je nje še gda prebroil snal
Ah! da le bi njim s'jedinost bila
Nebi nje en drug - pod jarem gnal.

Eden rod se drugem proti stavi
Eden sosed drugoga črti

Gončan Dolanci gerdo pravi
Kaj je on Slavjanov roda ni.

Ja kak bi mogli - rod slovenski
Mi kaj dobrega si naprejši
Či nam taki špot od vsih naj grensk
Slamih nam od brosov je nareost.

Meni pa ker kolga ste vi roda
Blah prijatelji brati, ^{vsigodaj} ste

Gorci meni: "či bom kundo toda
Ja se slavno ljudstva usei."

Tak li brati, ^{vsigodaj} s menom bodite

Čemo mi se lubo združiti v knp
Verste v kraj od seboj gredo spote
Do de nam kak močni stalni knp.

Gor Slovenci: našo moč pokazimo
Vsigodaj stalno v knp sjeđinjeni
Ja sa našo "Vijolico" strazimo
Kraj njo nado ^(vzgei) vetri spomladni
Brati, tak li bistro mi priskočite
Spesmani častiti slavni rod
Knpo vinca Slavskega natočite
Tak se vi segurni koder gōd.

Zalivanje po Kremplni
Slovenskemu zgodovinskopisci.

M. Golob

Kaj si smert si jesna storila
Nam Slovencom žalostnim
Našga si pisca v morla
Vnšla našo diho snjim
Da bi dobil s jes vroko
Nigdar nebi s spustil
Vergel v morje s globoko
Tu bi val s lim salil.

Ja sagovino smo mi ložni
slavi s a s ončeni
Terni smo bli preč sodeložni
Vserci ino v mislih vsi.

Toli dragi voč n biva
Inače sroce vnn je vsel
Sam v miri t vočival
Blstl je dar sa delo ml.

Tebi blo je resen sveta
Le sacasti praznega
Nam po moč je boai dvseka
Ignbli smo prijatelja
Ti si Slavo sagovoril
Lubo nas obimil vse
Sam si Tebi Diko storil
Nas'a hvale svisa se.

Spoji pramo ne doseče
Dignejo sa te spai joč
I, lubezni tvoje zgeče
Kazajo nam velko moč.
Ja sakaj si nas laka nane
Dragi lili supustil
Mi smo tvošvo spai obovane
Oč zalosti ino dit.

Do bo sa Slavjanske rade
Lubeznive se gor vseh
Doe več prijatelno rade
Kaj sa nie včinihi htel.
Ti rerano v grob si isel
Vse točakli smo in se
Ar, ca enkrat le bi prišel
Nečat, kak nam nudo gre.

Ne' mogoč s' osvati
Vec' is groba škopega
Zalostimo se kak mati
Nenovega sa sin'ka'.

Štiti sedaj k'lebi priti
švalo o'č Slavencov nas
Dni i vse is serca v'piti
Štiti k'lebi Dignol glas :

Mirno spi v' svojem grobi
Slavov nepozableni
Kader neba Angel trobi
Prišli k'lebi tomi mi.
Bomo s'lokoj se s'itružili
Dobi venec pleli sam
Ga na glavo posadili
O' dobrotnik Slavom nam.

d

Narajanje Slovencev.

M. Golob

Tier poznali nečes' roč
Štrega sit si vžeti luč
Taki ti je pravični sov:
Amaš' serec' nemaš' pluc'
V' tenci' moget' bi' živeti
A se si' orca' suncu' zar
Klides' domovine' mel:
Ti' izcavec' si' vsiglat'.

Nebi rad pa morem idno
Tas' povedat' vsim' našoč'
Lah' vu serec' me je' gno
Kres' vas' Slave' mislejoč'
Naj' z' čes' bit' Slovence' pristni
B'egam' našim' si' suprot'
Pred' se' bi' gnusole' scistni
Ker' poznali' nečes' roč.

Či ti prides' vdužle nemee
Se gororis' nič od nas
Či spominjo se Slovencev
Nepristni ti je glas.
Si počas' se vlaho društvo
Gde ti pijes' grenki žuc'
Da te sram, i žvali tudstie
Sberga sel si vsvela luc'

Či te drugi osmeji
Da od Slavov roda si
Majo tele sa norčijo
Nič ne vupaš' gučal ti
Zahaj se ne zgovoris'
Aho žali se tvoji roci
Či si taki ^{čigani} spot sam storis'
Taki ti je pravični sed.

Ačli' vse sum ne sposna
 Ki nemcom on tu perleti
 Reče : / ah nesicča grozna /
 Da Florence on čerli.
 Takšo das' Slavjanom hvato
 Tak' nesramni' je tvoj' guč'
 Slav ! her Slavi das' žale
 Nemad' srca, nemaš' pluć'

Leži' si ti zatrpeli
 Drugih nam' narejen špot
 Da mič' namu' neki' meli
 Takih' her si so suprot.
 Eden ovoga sovraži
 V serci' nemra ga terpi
 Slav, her Slavi jezo prazi
 V mici' mogel ti živet.

Ne je vreden da Slavjanske
 Stranijo ga žen kice
 V kraje mogel bi se stranske
 On stiral' na vike vse.

O prevezelnik si norečni
le zaslužiš doma dar
Bivaj ti ručni večni
Nisi vreden sunca žar.

Idi Slav ti hrisim narocom
Vetji toj na nje postle
Bivši tak sam k ostrim sodom
Bil od sveta večno vzel.
Ljudstva vse dom rade majo
Vse veseli kakor vigrad
Samo Slav od tebe znajo:
Nečis domovine mel.

Kaj bi sedaj mogel djati
Slavi nam so vražniki
Sahaj te slovenska mati
Trudom velkim sploh rci
Ti za njo ja skerbi nemas
Ne lubezni — bozji dar
Sed za njo si v vrece vlevas
Ti izdavec si vsigdar.